

spredt, saa mærker man, hver Gang man forsøger at røre ved et Fag — jeg har gjort et svagt Forsøg derpaa i Udvalget —, at man stikker sig, at der er Torne; thi saa er der straks nogen, der siger: Nej, det Fag kan det paa ingen mulig Maade gaa an at røre ved. Jeg skal som Illustration til hele denne Tankegang oplæse nogle Linier, som findes i en af de Erklæringer, der medfølge Motiverne til dette Lovforslag. Det er et af Undervisningsinspektionens Medlemmer, der skriver følgende, som jeg fuldstændig kan tiltræde. Han skriver først en Del om specielle Ting og slutter sine Udtalelser saaledes:

„Den lange Skoletid uden Afbrydelse ødelægger de unge baade sjæleligt og legemligt. Umuligheden af at holde Interessen vaagen gør det nødvendigt at døde en stor Del af Skoletiden bort og forbereder de unge til at arbejde med halv Kraft hele Livet igennem. Det nuværende Eksamenssystem medfører idelig Repetition og lange Eksamensferier og gør, at den egentlige Undervisningstid bliver langt kortere, end den burde være; derved bliver den Uddannelse, Skolen giver, for ringe i Forhold til den anvendte Tid. Kunde der gøres noget for at forbedre Forholdene i disse Retninger, vilde der vindes mere end ved den mest udpekulerede Fagfordeling og Time-tabel. Universitetet som Landet trænger mere til lysvaagne og lærelystne unge Mænd end til Folk, der have faaet en Mundsmag af alt muligt; for dem er det at lære bleven en Plage, og det er næsten umuligt at faa dem til at sætte sig grundigt ind i noget som helst.“

Jeg synes, det er vidunderligt forstandigt, men desværre maa jeg beklage, at da den samme Mand, der har skrevet disse vidunderlige Ord, skal til at gennemgaa sine egne Fag, kommer han til det Resultat, at man maatte dog ønske, at man kunde gaa videre i Stereometri og Logaritmeregning end foreslaaet i Lovforslaget, og at Naturhistorie maatte føres op gennem 5te og 6te Klasse. Jeg synes, det er et smukt Eksempel paa, hvorledes Pædagogernes Stilling til dette Spørgsmaal i det hele taget er. Jeg tvivler ikke om, at i den hvilken som helst pædagogiske Forsamling er man enig med mig i min teoretiske Betragtning, men det er umuligt at røre ved et eneste Fag, hvor man kan faa Tilslutning til en Indskrænkning, og saa mener jeg, at der ikke er andet at gøre end at sætte et bestemt Maal for, hvor mange Timer man maa beskæftige Børnene i Skolerne, og en Ting til, nemlig opfordre Ad-

ministrationen til at lade Skolerne hvert Aar give Indberetning for hver Klasse om, hvor stort Hjemmearbejdet maa antages at være i den Klasse. Det kan naturligvis ikke bestemmes meget nøjagtigt, men derved, at en saadan Indberetning er noget paalagt, bliver Læreres og Rektors Opmærksomhed henledet derpaa, og de ville mere end hidtil have Opmærksomheden henvendt paa det Spørgsmaal, som ogsaa den ærede Ordfører berørte, nemlig hvor meget Hjemmearbejdet hver Dag er, naar det lægges sammen, som de enkelte Lærere kræve. Alene det, at de komme til at tænke derover, vil være en Gevinst, og det, at de komme til at give Indberetning derom, vil gøre det muligt at danne sig en fast Forestilling om, hvor meget Arbejde der kræves af Børnene.

Det Forslag, vi havde tænkt paa at stille, gik ud paa at nedsætte Timetallet fra 36 saavel i Mellemskolen som i Ungdomsskolen til 30 i Mellemskolen og 33 i Ungdomsskolen. Hvis man i Stedet for Timer paa 50 Minutter, som der findes i Forslaget, indfører Timer paa 45 Minutter, vilde man derved naa 33 Timer à 45 Minutter i Mellemskolen og 36 Timer à 45 Minutter i Ungdomsskolen. Man er mere og mere kommen under Vejr med, at det at skifte Fag lidt hyppig og gøre Timerne lidt kortere, i Virkeligheden er en stor Gevinst; der udrettes lige saa meget i Timer paa 45 Minutter som i Timer paa 50. Vi tænkte os Forslaget saaledes, at hvis en Skole var kommen ind paa det fortrinlige Princip at lade alt Arbejde gøre i Skoletimerne, stoppe Hjemmearbejdet, i alt Fald al Lektie læsning i Hjemmet, kunde Ministeren i enkelte Tilfælde give Tilladelse til en Skoleplan med et noget større Timeantal, naar der bødes Garanti for, at dette større Timeantal brugtes til Lektie læsning. Vi have ikke stillet Forslag, men naar vi have skrevet det i Betænkningen og jeg har taget Ordet i denne Sal, er det for at bede den højt ærede Minister om at se saa velvilligt paa vor Tankegang som muligt. Denne § 17, der findes i Loven og vil blive vedtaget her, er kun en Maksimalbestemmelse, den tillader Ministeren at give Sanktion paa en Skoleplan med et mindre Timeantal, og er der en Skolebestyrer, der virkelig har Villie og Evne til at bryde den ny Vej og naa det samme Maal med færre Timer, beder vi Ministeren om at ville sanktionere en saadan Skoleplan med et færre Antal Timer. Vi tør i Øjeblikket ikke gøre os Haab om at gaa radikalt til